



מיכל חטואל-רדושיצקי / אפריל 4, 2019

אנטישמיות ואירופה: ניצני שינוי

הכרתו של הנשיא טראמפ בריבונות הישראלית בגולן היא ביטוי ליחסים החמים שבין ראש הממשלה ונשיא ארה"ב. אבל למרות מרכזיותה של ארה"ב בזירה הבינלאומית, התמונה הכללית מורכבת יותר. יומיים אחרי ההכרה האמריקנית, האיחוד האירופי פרסם את עמדתו, ההפוכה לזו של וושינגטון, שלפיה 28 המדינות החברות באיחוד אינן מכירות בריבונות ישראל על הגולן.

הנטייה הכמעט אוטומטית בישראל היא לבטל את העמדה האירופית כאנטישמית בבסיסה. תגובה זו אינה מופרכת. ביטויים לאנטישמיות גוברת באירופה הוצגו זה מכבר בדו"חות שונים שסיכמו את 2018 והעידו, בין היתר, על גידול של 70 אחוזים בביטויים אנטישמיים בצרפת, ועל עלייה של כ-60 אחוזים בתקיפות על רקע אנטישמי בגרמניה. בהולנד, אף שרק 25 אחוזים מהיהודים שחוו אנטישמיות הצהירו על דיווח לרשויות, נרשם שיא של אירועים אנטישמיים במדינה. בבריטניה פורסם לאחרונה דו"ח נוסף, מקיף יותר מכל קודמיו, על אנטישמיות במפלגת הלייבור האופוזיציונית, ורק לאחרונה פרשו ממפלגה זו שבעה פרלמנטרים במחאה על האנטישמיות במפלגתם. בעיר אלסט שבבלגיה, כחלק מתהלוכת פסטיבל מסורתי בחודש מארס, הוצג לראווה מיצג אנטישמי סטראוטיפי דוחה במיוחד (שלפי יוצריו יועד לעורר דיון על יוקר המחיה), ובו בובות ענק בדמות יהודים חרדים בלבוש מסורתי עם שקי כסף ועכברושים.

....

ד"ר מיכל חטואל-רדושיצקי היא חוקרת במכון למחקרי ביטחון לאומי

למאמר המלא:

<https://www.israelhayom.co.il/opinion/646661>